

Side tror jeg, at naar man skal gaa sikkert frem, maa man helst i Forvejen have visse Regler, hvorefter man kan gaa, og det vil ikke kunne mislændes, at Regeringsforslaget er udarbejdet i Genhold til visse Regler, eller at der i ethvert Tilfælde er visse Ting, man har holdt sig efterrettelig. Jeg skal i den Henseende tillade mig at bemærke, hvad der i øvrigt blev fremhævet af den ærede Ordfører for Mindretallet, at man havde holdt Amtsinddelingen og Kredsinddelingen, som i København svarede dertil, ligeledes Kommuneinddelingen og Valgstederne, saa vidt muligt. Naar man gaar ud fra disse faste Principper og holder fast ved, hvad det er muligt at holde fast ved, bliver det selvfølgelig, at man maa gaa til en Omlægning, men kun til de Omlægninger, som ere højest fornødne, saaledes at man dermed kan komme til at respektere det historisk overleverede, saa vidt det er muligt, og jeg tror, det vil være en stor Fordel, da det vil give bedre Forhold ogsaa i Fremtiden for Folketingsmændene og deres Vælgere. Jeg tror ikke, man vilde føle sig tilfreds ude i Valgkresene med Resultatet, hvis man der kunde se, hvad de Forhold, som det ærede Flertal opstiller, vilde medføre, hvis man kunde se det i Enkelthederne og overse det, saaledes som man næppe er i Stand til at gøre det her. Jeg tror ikke, at man vilde være tilfreds med saa store Omlægninger. Den ærede Ordfører kan hævde saa ofte, han vil, at det kun gøres, for at man kan komme til en større Ensartethed i Folketallet; det er et Faktum, som ikke har absolut Betydning, skønt det har stor Betydning. Jeg tror ikke, det vil være muligt ad denne Vej at undlade at komme til at handle efter et Støn, thi man kan gaa mangfoldige Veje, naar man vil bortkaste Amtsgrænserne og Kommunegrænserne, og jeg tror, man gør bedre i at holde dem. Kommunegrænserne ere jo bortkastede i 4 Tilfælde. Det er ikke noget stort Tal af Tilfælde, men det er nok; thi det er ikke uden Fare. Det ærede Medlem kan jo godt henvise til København, hvor man ikke har Kommunegrænserne, men hvor Vælgerne altid vide, at man maa efterse paa Listerne, hvor Vælgeren har boet den 1ste November forrige Aar. Jeg vil dog blot gøre opmærksom paa, at i tidligere Aar, naar man blot gaar 20—30 Aar tilbage, medførte dette Forhold ret alvorlige Ulemper i København. Man vil finde, at der da var mangfoldige Tilfælde, hvor Folk ikke vidste, hvor de skulde stemme, og naar det nu gaar anderledes, er det, fordi Partierne vide bedre at instruere deres Vælgere. Det bliver gentaget i Bladene og paa mange

andre Maader: Høst paa, hvor De boede den 1ste November forrige Aar. Hvis dette ikke blev gjort, vilde der endnu indtræffe mange saadanne Tilfælde. Paa Landet derimod vilde det ikke gaa saa let, der kunde man ikke i samme Omfang underrette Folk, og hvis Folk, som bo i en Kommune, fordi de flytte hen til et andet Sogn i Kommunen, ogsaa skulde flytte til et andet Valgsted, vilde det medføre Ulemper, som helst maatte undgaaes. Jeg ser ikke, hvad der kan opnaas ved at forlade Kommuneinddelingen. Jeg er ikke blind for, at Amts- og Kommunegrænserne ere frævegne tidligere, men en Regel behøver jo ikke ganske at være uden Undtagelser; dog Serkendet for det Princip, som Flertallet opstiller, er det: Vi skulde bortkaste alle tidligere Regler, vi respektere hverken Kommunegrænserne eller Amtsgrænserne eller Valgstederne, vi lægge dem hen, hvor vi skønne, det er rettest at lægge dem, uden Hensyn til, hvor de have ligget tidligere. Amtsgrænserne ere saa gennemgaaende frævegne, at jeg nok tør sige, uden at have konfereret de enkelte Dele nøje, at der ikke er et eneste Amt i Landet, hvor Amtsgrænserne er fastholdt. (Hede man n: Bornholm). Ja, det ærede Medlem nævner Bornholm, og for dens Vedkommende indrømmer jeg det. Det vilde være ganske umuligt at røre ved Bornholm, det vilde der ikke være nogen Mening i, men Hovedreglen er den, at man i Grunden slet ikke brøder sig om de Grænser, som tidligere have været, og jeg tror ikke, det vil være uden Fare og Ulemper. Man kan, som den ærede Ordfører for Mindretallet bemærkede, naar man vil gaa efter et Støn, foreslaa mangfoldige Vælgerinddelinger, og den ene kan være lige saa god som den anden, naar man alene stræber efter at faa et nogenlunde ens Tal, men det gør man for øvrigt heller ikke. Man bliver paa et enkelt Sted i Landet af Opportunitetshensyn staaende ved en Kres paa 20,000 Indbyggere og stræber hen til, at i nogle Egne af Landet, hvor Befolkningen er mere spredt, skal der være mindre Kresse end andre Steder, hvor der er en tættere Befolkning. Sjælland faar saaledes en Kres mere og Sjælland en Kres mindre. Jeg tror ikke, at der vil komme ret meget virkeligt Resultat ud af disse Forandringer. De ville lægge alvorlige Forhindringer for Lovforslaget og ikke medføre, at Lovforslaget, naar det skal føres ud i Livet, vil blive modtaget med større Tilfredshed. Jeg er overbevist om, at Regeringsforslaget vil have Fortrin for Flertalsforslaget; men det er Ting, som jeg ikke vil fremsføre i Debatte her. Der er ingen i Landet — de følge